

Déjà vu

Jag känner igen mig
fast jag aldrig varit här eller?
Känner mig hemma
fast allt borde vara nytt

Känner igen dofterna,
kryddiga stråk når mig med vinden
och röken från elden en bit bort
får mig att minnas hur jag bakade brödet på stenarna
och kokade te så hett
att det gjorde ont på läpparna

Lyssnar till rösterna
Runt elden berättas det sagor om kärlek, kungar och livet i stort
Vet hur tryggt det känns att som barn kura ihop sig intill
och sakta sövas av äventyren

Vet hur sanden känns efter den kalla ökennatten
och hur het den är på dagen
Vet att där borta går en stig
förut ofta trampad av åsnor
Nu vet jag inte om den används
men den leder till en källa
med klart, kallt vatten

Jag vet att stjärnklara nätter
blir det kallt
så kallt
och jag vet hur sand smakar i munnen
efter en storm
hur kamelerna låter om natten
och hur det smakar att bli kysst
under ökenrodnad sky

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindalou med Poeter.se id #29299 innehar upphovsrätten